HOTĂRÂRE Nr. 899 din 22 august 2002

privind organizarea învăţământului postuniversitar de specialitate medical, medico-dentar şi farmaceutic uman

Text în vigoare începând cu data de 4 februarie 2008
REALIZATOR: COMPANIA DE INFORMATICĂ NEAMŢ

Text actualizat prin produsul informatic legislativ LEX EXPERT în baza actelor normative modificatoare, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, până la 1 februarie 2008:
- Hotărârea Guvernului nr. 970/2004, cu modificările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 2300/2004;
- Ordonanţa Guvernului nr. 12/2008.

NOTĂ:
Nu sunt incluse în textul actualizat modificările efectuate prin art. I pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 2300/2004. Reproducem mai jos aceste prevederi.
"2. În tot cuprinsul hotărârii, următoarele sintagme se înlocuiesc după cum urmează:
a) <<învăţământ postuniversitar medical şi farmaceutic uman>> cu <<învăţământ postuniversitar de specialitate medical, medico-dentar şi farmaceutic uman>>;
b) <<educaţie medicală continuă>> cu <<educaţie continuă în domeniul medical, medico-dentar şi farmaceutic uman>>;
c) <<stomatologie>> cu <<medicină dentară>>;
d) <<medicii stomatologi>> cu <<medicii dentişti>>;
e) <<specialităţi medico-farmaceutice>> cu <<specialităţi medicale, medico-dentare şi farmaceutice>>;
f) <<domeniul/profilul medical şi farmaceutic uman>> cu <<domeniul/profilul medical, medico-dentar şi farmaceutic uman>>;
g) <<medici şi farmacişti>> cu <<medici, medici dentişti şi farmacişti>>;
h) <<Ministerul Sănătăţii şi Familiei>> cu <<Ministerul Sănătăţii>>;
i) <<Nomenclatorul specialităţilor medicale şi farmaceutice, competente şi supraspecializări pentru reţeaua de asistenţă medicală>> cu <<Nomenclatorul specialităţilor medicale, medico-dentare şi farmaceutice pentru reţeaua de asistenţă medicală>>."

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituţia României şi ale art. 69, 79, 135 şi 136 din Legea învăţământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările şi completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

ART. 1

Învăţământul postuniversitar medical şi farmaceutic uman asigură specializarea şi perfecţionarea personalului cu studii superioare în domeniu.

ART. 2

(1) Formele de învăţământ postuniversitar de specialitate medical, medico-dentar şi farmaceutic uman sunt:

a) rezidenţiatul;

b) specializarea pentru dobândirea unei alte specialităţi;

c) educaţia continuă în domeniul medical, medico-dentar şi farmaceutic uman;

d) cursurile postuniversitare de perfecţionare şi alte forme prevăzute de lege.

(2) Educaţia continuă în domeniul medical, medico-dentar şi farmaceutic uman cuprinde totalitatea activităţilor de pregătire teoretică şi/sau practică destinate medicilor, medicilor dentişti şi, respectiv, farmaciştilor, în vederea dobândirii/îmbunătăţirii nivelului de cunoştinţe, abilităţi şi aptitudini necesare creşterii calităţii asistenţei medicale şi nivelului de performanţă în domeniul respectiv. Aceasta cuprinde:

a) programele pentru obţinerea atestatelor de studii complementare;

b) alte forme de perfecţionare prevăzute de lege.

ART. 3

Învăţământul postuniversitar medical şi farmaceutic uman este coordonat de către Ministerul Educaţiei şi Cercetării, împreună cu Ministerul Sănătăţii şi Familiei, în condiţiile legii, pe baza cerinţelor de perfecţionare determinate de strategiile programelor naţionale de sănătate.

ART. 4

(1) Învăţământul postuniversitar medical şi farmaceutic uman se desfăşoară în instituţii de învăţământ superior cu profil medico-farmaceutic uman acreditate, în unităţi sanitare acreditate şi în alte instituţii prevăzute de lege.

(2) Unităţile sanitare sunt acreditate în acest scop de către Ministerul Educaţiei şi Cercetării, la propunerea Ministerului Sănătăţii şi Familiei, pe baza criteriilor de competenţă profesională şi a nivelului de dotare tehnico-materială. Procedura şi criteriile de acreditare a unităţilor sanitare în care se desfăşoară rezidenţiatul se stabilesc prin ordin comun al ministrului sănătăţii şi familiei şi al ministrului educaţiei şi cercetării, la propunerea instituţiilor de învăţământ superior medical.

(3) Învăţământul postuniversitar medical şi farmaceutic uman se desfăşoară conform programelor de învăţământ elaborate de instituţiile de învăţământ superior cu profil medico-farmaceutic uman acreditate, cu avizele Ministerului Educaţiei şi Cercetării şi Ministerului Sănătăţii şi Familiei.

ART. 5

(1) Rezidenţiatul este forma de învăţământ postuniversitar specifică în medicină, stomatologie şi farmacie, prin care se asigură pregătirea ce permite obţinerea specializării medicale şi farmaceutice, cu o durată cuprinsă între 3 şi 7 ani, în funcţie de specialitate.

(2) Medicii, medicii stomatologi şi farmaciştii care sunt admişi în rezidenţiat şi desfăşoară activităţile specifice acestei forme de pregătire sunt numiţi rezidenţi.

(2^1) Formarea prin rezidenţiat implică participarea rezidentului la toate activităţile specifice domeniului de specializare, inclusiv în gărzi, desfăşurate în clinicile universitare sau în unităţile sanitare acreditate unde rezidentul îşi efectuează pregătirea, pe întreaga durată a săptămânii de lucru şi, respectiv, a anilor de pregătire în rezidenţiat.

(2^2) Rezidenţiatul se poate întrerupe, la cerere, pentru motive întemeiate stabilite în metodologia de aplicare a prezentei hotărâri. După reluarea pregătirii prin rezidenţiat, prezentarea la examenul de specialist se va face după efectuarea integrală a duratei de pregătire prevăzute de Nomenclatorul specialităţilor medicale, medico-dentare şi farmaceutice pentru reţeaua de asistenţă medicală.

(3) Conţinutul şi durata rezidenţiatului se propun de către instituţiile de învăţământ superior cu profil medico-farmaceutic uman acreditate, în acord cu Directivele sectoriale ale Uniunii Europene, şi se aprobă prin ordin comun al ministrului educaţiei şi cercetării şi al ministrului sănătăţii şi familiei.

(4) În vederea stabilirii numărului de locuri instituţiile de învăţământ superior cu profil medico-farmaceutic uman acreditate vor comunica în prealabil Ministerului Sănătăţii şi Familiei şi Ministerului Educaţiei şi Cercetării, cu minimum un an înainte de data începerii fiecărui an de pregătire în rezidenţiat, numărul de rezidenţi care pot fi pregătiţi în instituţia respectivă, pe fiecare specialitate, pentru anul de rezidenţiat respectiv.

(5) Numărul de locuri pentru pregătirea în rezidenţiat este stabilit în fiecare an de rezidenţiat, pe baza propunerilor formulate de Ministerul Sănătăţii şi Familiei, cu consultarea ministerelor cu reţele sanitare proprii, prin ordin comun al ministrului educaţiei şi cercetării şi al ministrului sănătăţii şi familiei. Numărul de locuri din teritoriu se stabileşte pe baza numărului de posturi din teritoriu, ţinându-se seama de numărul specialiştilor existent în reţeaua de asistenţă medicală de specialitate, dinamica acestuia, evoluţia demografică, mobilitatea globală şi regională şi de strategia de dezvoltare a sistemului de sănătate.

(6) Rezidentul participă efectiv la activităţile şi responsabilităţile clinicilor, secţiilor, laboratoarelor, cabinetelor de specialitate, de medicină de familie, cabinetelor medico-dentare şi farmaciilor în care efectuează pregătirea, sub îndrumarea şi supravegherea directă a coordonatorilor săi din instituţiile şi

unităţile sanitare acreditate conform art. 4. Pe durata pregătirii în specialitate rezidenţii sunt salarizaţi conform legii.

ART. 6

(1) Admiterea la rezidenţiat se face prin concurs naţional organizat în ultimul trimestru al fiecărui an de către Ministerul Sănătăţii şi Familiei, pe baza metodologiei de concurs aprobate prin ordin al ministrului sănătăţii şi familiei.

(2) Condiţiile de înscriere la concursul naţional pentru rezidenţiat sunt:

- candidatul are diplomă de licenţă în profil medico-farmaceutic uman sau o diplomă echivalentă cu aceasta;
- candidatul este apt din punct de vedere medical (fizic şi neuropsihic) pentru exercitarea activităţii în grupa de specialitate pentru care candidează.

(3) Rezultatele concursului naţional pentru rezidenţiat sunt confirmate prin ordin al ministrului sănătăţii şi familiei.

ART. 7

(1) Ministerul Sănătăţii şi Familiei şi Ministerul Educaţiei şi Cercetării înfiinţează o comisie comună de organizare a concursului pentru rezidenţiat, sub autoritatea şi responsabilitatea Ministerului Sănătăţii şi Familiei, abilitată să asigure organizarea concursului.

(2) Comisia comună de organizare a concursului pentru rezidenţiat este formată din reprezentanţi ai Ministerului Sănătăţii şi Familiei şi reprezentanţi ai Ministerului Educaţiei şi Cercetării.

(3) Componenţa şi numărul membrilor comisiei comune se aprobă anual prin ordin comun al ministrului educaţiei şi cercetării şi al ministrului sănătăţii şi familiei.

ART. 8

(1) Admiterea în rezidenţiat a personalului didactic încadrat pe funcţii de preparator la disciplinele clinice şi preclinice cu sau fără corespondent în Nomenclatorul specialităţilor medicale şi farmaceutice, competenţe şi supraspecializări pentru reţeaua de asistenţă medicală se face în situaţia îndeplinirii condiţiilor de admitere la grupa sau subgrupa de specialităţi respectivă.

(2) Doctoranzii cu frecvenţă pot fi admişi în rezidenţiat numai dacă îndeplinesc condiţiile prevăzute la alin. (1).

ART. 9

Pregătirea în rezidenţiat se organizează în două etape:

a) etapa I, de pregătire teoretică, ce are loc numai în clinici universitare, fiind normată ca activitate de învăţământ;

b) etapa a II-a, de pregătire practică, ce are loc atât în clinici universitare, cât şi în unităţi sanitare şi farmaceutice de stat sau particulare acreditate.

ART. 10

(1) Candidaţii admişi la concursul naţional de rezidenţiat sunt repartizaţi de către Ministerul Sănătăţii şi Familiei, pe baza propriilor opţiuni, în ordinea descrescătoare a punctajului obţinut la concurs, pentru efectuarea stagiilor de pregătire în centre universitare sau în unităţi sanitare acreditate, în conformitate cu art. 4, în funcţie de propunerile instituţiilor de învăţământ superior de stat cu profil medico-farmaceutic uman acreditate şi de capacităţile de pregătire ale unităţilor sanitare.

(2) Schimbarea specialităţii în care a fost admis rezidentul este posibilă printr-un nou concurs de rezidenţiat. În cazuri justificate schimbarea se poate face numai prin ordin al ministrului sănătăţii şi familiei, dacă solicitantul îndeplineşte condiţiile minime la specializarea cerută.

(3) Lista candidaţilor repartizaţi în universităţi, pe specialităţi, se comunică Ministerului Educaţiei şi Cercetării de către Ministerul Sănătăţii şi Familiei la finalizarea concursului.

ART. 11

(1) Numărul de rezidenţi pentru normarea activităţii de predare este de cel puţin 5 pe specializare. În mod excepţional, el poate coborî sub această cifră la propunerea senatului universităţii şi cu aprobarea Ministerului Educaţiei şi Cercetării.

(2) Finanţarea activităţii de pregătire teoretică a rezidenţilor admişi pe numărul de locuri stabilit potrivit art. 5 alin. (4), organizată de instituţiile de învăţământ superior de stat cu profil medico-farmaceutic uman, se face din sume alocate de la bugetul Ministerului Educaţiei şi Cercetării, pe bază de contract, în condiţiile prevăzute la art. 171 din Legea nr. 84/1995, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Activitatea de predare aferentă învăţământului de rezidenţiat se cuprinde distinct în statele de funcţiuni ale catedrelor.

(4) Instituţiile de învăţământ superior de stat cu profil medico-farmaceutic uman acreditate, care derulează programe de pregătire prin rezidenţiat, au obligaţia să organizeze un departament specializat sau o structură care să răspundă de organizarea şi calitatea activităţilor didactice pentru aceste programe.

ART. 12 *** *Abrogat*

ART. 13 *** *Abrogat*

ART. 14

(1) Pregătirea prin rezidenţiat se poate face şi cu taxă, atât de către cetăţenii români, cât şi de către cetăţenii străini, în afara locurilor care se susţin de la bugetul de stat, stabilite conform art. 5 alin. (4).

(2) Numărul locurilor cu taxă se stabileşte anual, pe specialităţi, la propunerea senatelor universitare, şi se aprobă prin ordin comun al ministrului sănătăţii şi familiei şi al ministrului educaţiei şi cercetării.

ART. 15

Masteratul şi doctoratul se desfăşoară conform legii.

*ART. 16 *** Abrogat*

ART. 17

(1) Atestatul de studii complementare reprezintă:

a) formele de pregătire postuniversitară în domenii tehnice, diagnostice sau terapeutice;

b) formele de pregătire postuniversitară suplimentare, aprofundate în domenii conexe specialităţii de bază.

(2) Formele de pregătire postuniversitară prevăzute la alin. (1) lit. b) se efectuează numai de către medicii specialişti sau medicii primari.

(3) Atestatele de studii complementare aferente fiecărei specialităţi medicale, medico-dentare şi, respectiv, farmaceutice se stabilesc prin ordin al ministrului sănătăţii, cu avizul organizaţiilor profesionale de profil.

(4) Durata şi conţinutul programelor de pregătire pentru obţinerea de atestate de studii complementare se aprobă de către Ministerul Sănătăţii la propunerea instituţiilor de învăţământ superior cu profil medical, medico-dentar şi farmaceutic uman acreditate.

ART. 18

(1) Programele de pregătire în vederea dobândirii atestatelor de studii complementare se organizează de către Ministerul Sănătăţii prin instituţiile de învăţământ superior de stat cu profil medical, medico-dentar şi farmaceutic uman acreditate.

(2) Ministerul Sănătăţii organizează examenele de evaluare a pregătirii dobândite în cadrul programelor prevăzute la alin. (1) şi eliberează atestatele.

ART. 19

Atestatele de studii complementare dobândite în străinătate pot fi recunoscute de Ministerul Sănătăţii.

ART. 20

*(1) *** Abrogat*

(2) Educaţia continuă în domeniul medical, medico-dentar şi farmaceutic uman, cu excepţia studiilor complementare care duc la dobândirea unui atestat, este organizată de către Colegiul Medicilor din România, Colegiul Medicilor Dentişti din România, Colegiul Farmaciştilor din România, în colaborare cu instituţiile de învăţământ superior acreditate, cu Academia de Ştiinţe Medicale şi cu Ministerul Sănătăţii.

(3) Programele naţionale de educaţie medicală continuă sunt avizate de Ministerul Sănătăţii şi Familiei.

ART. 21

(1) Învăţământul superior universitar şi postuniversitar medico-farmaceutic uman se desfăşoară în spitale, institute, centre de diagnostic şi tratament, în secţii cu paturi, în laboratoare şi în cabinete. Clinicile universitare sunt secţii clinice de spital în care sunt organizate catedre sau discipline universitare.

(2) Învăţământul farmaceutic se desfăşoară în clinici, laboratoare, farmacii publice sau de spital şi în unităţi de cercetare şi/sau producţie de medicamente, agreate de instituţiile de învăţământ superior.

(3) Unităţile clinice universitare se înfiinţează, la propunerea instituţiei de învăţământ superior, prin ordin comun al ministrului educaţiei şi cercetării şi al ministrului sănătăţii şi familiei. Într-o unitate clinică universitară activitatea de învăţământ este susţinută de o singură instituţie de învăţământ superior sau, după caz, de o singură facultate cu profil medico-farmaceutic uman.

(4) Desfiinţarea unei unităţi clinice universitare se poate face numai prin ordin comun al ministrului sănătăţii şi familiei şi al ministrului educaţiei şi cercetării, la propunerea instituţiei de învăţământ superior.

(5) Într-o unitate clinică universitară întreaga activitate de învăţământ, asistenţă medicală şi cercetare ştiinţifică este condusă de şeful clinicii.

(6) Poziţia de şef de clinică se ocupă de cadrele didactice universitare cu cel mai înalt grad universitar, pe baza hotărârii senatului universităţii. Şeful de clinică poate fi numit şef de secţie/şef de laborator, la propunerea senatului universităţii, prin ordin al ministrului sănătăţii şi familiei.

ART. 22

Medicii şi farmaciştii cu funcţie didactică din unităţile clinice universitare, salariaţi ai instituţiei de învăţământ superior cu profil medico-farmaceutic uman, pot primi din partea unităţii sanitare în care îşi desfăşoară activitatea integrată clinic o indemnizaţie de activitate clinică reprezentând cel puţin echivalentul unei jumătăţi de normă corespunzătoare gradului profesional în care sunt confirmaţi prin ordin al ministrului sănătăţii şi familiei, pentru activitatea de asistenţă medicală, respectiv farmaceutică, cu excepţia rezidenţilor.

ART. 23

Instituţiile de învăţământ superior cu profil medico-farmaceutic uman vor dimensiona formaţiile de studiu astfel încât numărul de studenţi şi rezidenţi care activează concomitent într-o unitate clinică universitară să fie corelat cu capacitatea de acordare a asistenţei medicale.

ART. 24

(1) Spaţiile din spitale vor fi folosite pentru învăţământ universitar şi postuniversitar acreditat de stat, fără plată. Instituţiile de învăţământ superior particular care au specializări cu profil medico-farmaceutic uman pot încheia contracte de închiriere, cu aprobarea ministrului sănătăţii şi familiei, conform legislaţiei în vigoare.

(2) Dotările din spitale, indiferent de proveniență, sunt folosite fără plată și pentru procesul de învățământ de stat acreditat, cu profil medico-farmaceutic uman.

ART. 25

(1) Cursurile postuniversitare de perfecționare sunt organizate de instituțiile de învățământ superior cu profil medico-farmaceutic uman acreditate, cu consultarea Ministerului Sănătății și Familiei, a Colegiului Medicilor din România, respectiv a Colegiului Farmaciștilor din România.

(2) Pregătirea, durata și conținutul programelor se stabilesc de către instituțiile de învățământ superior cu profil medico-farmaceutic uman acreditate, în cadrul unui program național coordonat de Ministerul Sănătății și Familiei, cu avizul Colegiului Medicilor din România, respectiv al Colegiului Farmaciștilor din România.

ART. 26

(1) Taxele de instruire pentru formele de pregătire profesională rezidențiat cu taxă, specializarea pentru dobândirea unei alte specialități, atestate de studii complementare, cursuri postuniversitare, educație continuă în domeniul medical, medico-dentar sau farmaceutic uman sunt suportate de către beneficiari sau angajatorii acestora.

(2) Taxele de instruire prevăzute la alin. (1) se constituie ca venituri proprii extrabugetare, se propun și se aprobă de către instituțiile organizatoare.

(3) Coordonarea activității de pregătire postuniversitară se face de către Centrul Național de Perfecționare Postuniversitară a Medicilor, Farmaciștilor, Altui Personal cu Studii Superioare și Asistenților Medicali, înființat prin Hotărârea Guvernului nr. 537/2002 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei și pentru înființarea Centrului Național de Perfecționare Postuniversitară a Medicilor, Farmaciștilor, Altui Personal cu Studii Superioare și Asistenților Medicali.

ART. 27

În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri Ministerul Educației și Cercetării și Ministerul Sănătății și Familiei vor elabora și vor aproba prin ordin comun metodologia de aplicare a prezentei hotărâri.

ART. 28

Prevederile prezentei hotărâri se aplică tuturor unităților medico-sanitare cu activitate structurată de învățământ universitar și postuniversitar medical și farmaceutic uman.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II și III din Hotărârea Guvernului nr. 2300/2004:

"ART. II

Certificatele de competenţe şi certificatele de supraspecializare eliberate în baza reglementărilor anterioare datei intrării în vigoare a prezentei hotărâri conferă aceleaşi drepturi ca şi atestatele de studii complementare, fiind echivalente. Certificatele de competenţe şi certificatele de supraspecializare pot fi înlocuite cu atestate de studii complementare, la cerere, începând cu data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

ART. III

Prezenta hotărâre transpune integral prevederile art. 24 şi ale anexei I la Directiva Consiliului 93/16/EEC din 5 aprilie 1993 privind facilitarea liberei circulaţii a medicilor şi recunoaşterea reciprocă a diplomelor, certificatelor şi a altor titluri de medic, cu modificările şi completările ulterioare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE) nr. L 165 din 7 iulie 1993, p. 1."